

en Ven af indirekte Skatter, er jeg ogsaa en stor Ven — maaske en endnu større Ven — af gamle Skatter, og jeg ser ikke, hvad det egentlig vil føre til, at man lægger en bestaaende Skat over til en anden. Det vilde volde langt mere Bryderi, end naar man opkræver den paa den vante Maade, og efter min Mening er det farligt at røre ved en Position, som giver omtrent 25 pCt. af hele Skatten. Derimod skal jeg gjøre en Bemærkning med Hensyn til Sukker, og det er den, at den høitærede Minister ogsaa paa dette Punkt berører de her bestaaende Raffinaderier en Del af den Beskyttelse, som de hidtil have haft. Jeg vil ikke gjerne udtale mig om dette Spørgsmaal, men jeg vil dog bemærke, at det Udbytte, som de her bestaaende Raffinaderier have haft af den virkelige Raffinaderiforretning i de senere Aar, har været meget tarvelig, ikke fordi de ikke ere fulgte med i alle mulige Retninger med Hensyn til Forbedringer af Maskineriet, Indkjøb af Sukker og Anvendelse af den fornødne Kapital og Deslige, men derimod paa Grund af, at man i andre Lande giver en Udførselspræmie for Udførselen af raffineret Sukker. Det er dette, der gjør, at det er vanskeligt for vore Raffinaderier at konkurrere, og derfor tror jeg ikke, at det er aldeles rigtigt, at man tager den Beskyttelse fra dem, som de nu have. Man maa ogsaa erindre, at de jo beskæftige en hel Mængde Mennesker.

Swad Skibsafgiften angaar, da har jeg jo tidligere holdt paa, at den var en ret fornuftig Afgift, som blev betalt dels af danske og dels af udenrigske Skibe. Jeg formener, at det ikke er Noget i, at vi beskatte de udenrigske Skibe. Smidlertid kan jeg dog meget godt slutte mig til den Modifikation, som er foreslaaet af Finanzministeren, og naar man vil gaa videre, saa skal jeg heller ikke for mit Vedkommende lægge nogen Hindring i Veien derved. Der er vistnok til erede Medlemmer blevet omdelt en Pæce om Skibsafgiften, hvilken ogsaa har været offentliggjort i „Fædrelandet“. Jeg kunde have ønsket, at Forfatteren deraf tilfælde havde fættet Skibsafgiften i fremmede Lande op ved Siden af Skibsafgiften her i Landet, thi det vilde da vistnok have vist sig, at Skibsafgiften i fremmede Lande under forskjellige Benaævnelser var langt høiere end Skibsafgiften her i Landet. Desuden er der en anden Grund, hvorfor jeg for mit personlige Vedkommende er tilbøjelig til at holde paa Skibsafgiften eller idetmindste en Del af den, nemlig den, at jeg tror, at dersom vi engang ville have en Lettelse af Afgiften paa danske Skibe i fremmede Havne, saa maa vi have Noget at give i Stedet derved, men naar vi nu her have Skibsafgiften, saa have vi jo ikke den at give i Stedet derved. Ellers kunde jeg meget godt se, at der er Meget, som kunde tale for en Lettelse i saa Henseende.

Swad Kompensationen angaar, saa bemærker jeg, hvad jeg allerede har sagt, at jeg er meget tilbøjelig til at ønske, at Resultatet af Forhandlingerne her maatte blive, at man ikke fik for stor en Nedgang i de nuværende Statsindtægter. Som det allerede er fremhævet fra forskjellige Sider, viser det forelagte Toldbudkast en Nedgang af omtrent 1,800,000 Kr. imod det Bestaaende, hvilken Nedgang er tænkt erstattet dels ved en Skat paa bairisk Öl og dels ved en Skat paa Brændevin. Swad disse to Skatter angaar, skal jeg bemærke, at Skatten paa Brændevin tiltræder jeg fuldt ud. Jeg skal med den allerstørste Nøilighed og endog Glæde gaa med til denne Skat, hvis den kan gennemføres. Swad derimod Skatten paa bairisk Öl angaar, forekommer det mig, at den idetmindste i den Form, hvorunder den er forelagt, er meget uheldig. Jeg tror, at den efter den Maade, hvorpaa Forslaget vil lægge Skatten, vil blive til stor Gene for de bestaaende Bryggerier, ikke alene de bairiske, men ogsaa de andre, saa at, dersom man ikke kan finde en anden Form for Afgiftens Opkrævelse, vilde jeg ønske, at den høitærede Finanzminister vilde se sig foranlediget til at lade denne Lov ligge og kun holde paa sit Toldlovsforslag og Brændevinsafgiften eller under alle Omstændigheder paa de Positioner, hvorom man kunde blive enig. Naar et æret Medlem her ligeoverfor (H. Hansen) forlangte en diskretionær Myndighed for Finanzministeren til at kunne lægge Told paa Varer, som mulig maatte komme frem, naar Rigsdagen ikke var samlet, saa vil jeg dog bemærke, at det vistnok hører til de meget store Sjældenheder, at der i et Aar kommer Varer frem, der kunde faae en saadan Betydning, at der behøvedes en saadan diskretionær Myndighed for Finanzministeren til at beskaffe dem, men under alle Omstændigheder har man jo under „Ubenævnte Varer“ en Satz, hvorunder alle den Slags Ting kunne gaa ind.

Schlegel: Den Taler, der først havde Ordet (Haffner) i denne Sag, har i saa Meget udtalt, hvad jeg kunde ønske at sige, og jeg sympathiserer i alt Væsentligt med, hvad han sagde, at jeg har nogen Betænkelighed ved at tage Ordet; men dels er der enkelte Udtalelser, som jeg kunde ønske at supplere, og dels er der ogsaa fremkommet Ytringer fra senere Talere, som jeg kunde ønske at gjøre nogle Bemærkninger til, og jeg skal derfor i Korthed antyde min Stilling i den Sag. Det er jo sikkert, at den Maade, man betragter denne Sag paa, paavirket af den Opfattelse, som man har af de direkte og indirekte Skatters Betydning. Den, der i høi Grad er en Ven af de indirekte Skatter, har jo en ganske anderledes Betænkelighed ved at ophæve Noget af denne Indtægt end de, som ikke ere det og foretrække de direkte Skatter. Nu er det temmelig givet,